

- tytułem żądania ewentualnego, na wypadek gdyby Trybunał nie mógł stwierdzić nieważności wskazanych elementów części D załącznika V: o stwierdzenie nieważności części D załącznika V w całości, włącznie ze zdaniem podrzędnym rozpoczynającym się od słów „który jest dozwolony [...]”, występującym w art. 7 ust. 1 lit. b) zaskarżonego rozporządzenia i dokonującym odesłania do części D załącznika V;
 - tytułem kolejnego żądania ewentualnego: na wypadek gdyby Trybunał nie mógł uwzględnić ani żądania głównego, ani żądania ewentualnego dotyczącego stwierdzenia częściowej nieważności zaskarżonego rozporządzenia: o stwierdzenie nieważności rzeczzonego rozporządzenia w całości oraz
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: naruszenie art. 3 ust. 3 TUE w zw. z art. 11 TFUE, w zw. z art. 191 ust. 3 TFUE, w zw. z art. 2 ust. 3 lit. c), h), i i) oraz art. 6 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ⁽¹⁾, a także art. 3 ust. 1 zaskarżonego rozporządzenia ze względu na ustanowienie przez Parlament i Radę zakazu połowów przy użyciu włóków rozprzowych zelektryfikowanych oraz okresu przejściowego bez należytego uwzględnienia najlepszych dostępnych opinii naukowych.

Zarzut drugi: naruszenie art. 3 ust. 3 TUE w zw. z art. 11 TFUE, w zw. z art. 173 ust. 1 i 3 TFUE, w zw. z art. 2 ust. 3 lit. h) oraz art. 6 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, a także art. 3 ust. 1 zaskarżonego rozporządzenia ze względu na ustanowienie przez Parlament i Radę zakazu połowów przy użyciu włóków rozprzowych zelektryfikowanych oraz okresu przejściowego z naruszeniem obowiązku stymulacji innowacji oraz rozwoju technologii.

Zarzut trzeci: naruszenie art. 3 ust. 3 TUE w zw. z art. 11 TFUE, w zw. z art. 191 ust. 2 akapit pierwszy TFUE, w zw. z art. 2 ust. 2 oraz art. 3 lit. h) rozporządzenia podstawowego, a także art. 3 ust. 1 zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim Parlament i Rada oparły zakaz połowów przy użyciu włóków rozprzowych zelektryfikowanych oraz okres przejściowy na zasadzie ostrożności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 2019/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005, Dz.U. 2019, L 198, s. 105.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE, Dz.U. 2013, L 354, s. 22.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 15 października 2019 r. – T.H.C./Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-755/19)

(2019/C 423/36)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: T.H.C.

Druga strona postępowania: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 46 dyrektywy 2013/32/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej ⁽¹⁾ (wersja przekształcona), zgodnie z którym wnioskodawcy powinni mieć prawo do skutecznego środka zaskarżenia decyzji „podjętej w sprawie ich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej”, i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowemu przepisowi proceduralnemu, takiemu jak art. 39/57 § 1 akapit drugi pkt 3° zdanie drugie ustawy z dnia 15 grudnia 1980 r. w sprawie wjazdu na terytorium, pobytu, osiedlenia się i wydalania cudzoziemców w związku z art. 57/6 § 3 akapit pierwszy pkt 5° i art. 57/6/2 § 1 tej samej ustawy, zgodnie z którym termin do wniesienia odwołania od decyzji stwierdzającej niedopuszczalność kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez obywatela państwa trzeciego wynosi pięć dni „kalendarzowych” od dnia doręczenia tejże decyzji administracyjnej w przypadku, gdy „cudzoziemiec w chwili złożenia wniosku znajduje się w określonym miejscu, o którym mowa w art. 74/8 i 74/9 tej samej ustawy, lub znajduje się w dyspozycji służb państwowych”?

⁽¹⁾ Dz. U. 2013, L 180, s. 60.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija (Łotwa) w dniu 17 października 2019 r. – SIA „CV-Online Latvia”/SIA „Melons”

(Sprawa C-762/19)

(2019/C 423/37)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa w pierwszej instancji i druga strona postępowania apelacyjnego: SIA „CV-Online Latvia”

Strona pozwana w pierwszej instancji i strona wnosząca apelację: SIA „Melons”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy działanie strony pozwanej polegające na przekierowaniu użytkownika końcowego za pomocą hiperłącza do witryny internetowej strony powodowej, w której to witrynie możliwe jest przeglądanie bazy danych z ogłoszeniami o pracę, należy interpretować w ten sposób, że jest ono objęte definicją „wtórnego wykorzystania” zawartą w art. 7 ust. 2 lit. b) dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych ⁽¹⁾, a konkretnie stanowi wtórne wykorzystanie bazy danych poprzez transmisję w innej formie?
- 2) Czy informacje zawierające metaznaczniki wyświetlane w wyszukiwarce strony pozwanej należy interpretować w ten sposób, że są one objęte definicją „pobierania danych” zawartą w art. 7 ust. 2 lit. a) dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych, a konkretnie stanowią one stałe lub czasowe przeniesienie całej lub istotnej części zawartości bazy danych na inny nośnik danych, w jakikolwiek sposób i w jakikolwiek formie?

⁽¹⁾ Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. 1996, L 77., s. 20).